



Η ΣΥΖΥΓΟΣ ΤΟΥ ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗ

ΚΩΜΕΙΔΥΛΛΙΟΝ

Π Ρ Ο Σ Ω Π Α

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ
ΦΙΛΛΙΠΠΟΣ



ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ
ΣΟΦΙΑ

Ἡ σκηνὴ ἐν Ἀθήναις ἐν ἔτει 1875

Ἀΐθουσα θύραν ἔχουσα εἰς τὸ βάθος καὶ ἐτέρας πλαγίας. — Ἐπὶ τῆς πρώτης θέσεως δεξιᾷ παράθυρον, ἀριστερᾷ δὲ ἐστία. Τὰ ἐπιπλα τῆς αἰθούσης ἀπλούστατα· πρὸ τῆς ἐστίας τράπεζα καὶ ἔδρα· κατέναντι δὲ τραπέzion καὶ ἀνάκλιντρον.

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ μόνη. εἰσερχομένη ἀρεστερόθεν καὶ βαίνουσα πρὸς τὸ παράθυρον

Κάνει μνιὰ ῥμέρα σήμερις ποῦ ἐν ἑματαστάθητσεν ἄλλη φορά... τσ' ἄμα ῥυπνήσῃ ὁ Μισσέρ Τζαννῆς θὰ τόνε πάρω νὰ πάμενε ῥς τὸ Φαληρέα, σάν προφές ποῦ ἐπεράσαμενε μνιὰ χαρά... (Κατερχομένη). Ἄ, μὰ τί καλὰ ποῦ ἐπεράσαμενε. . . . Ὁ Μισσέρ

Τζαννῆς τσι' ὁ Μισσέρ Μπουρλῆς πηαίνανε 'ς τὸ περιάλι. . . . τσ' ὁ Μισσέρ Μπουρλῆς ἔρριξεν ἓνα λιθάρι, τσ' ἤκανε μπλιούμ. . . .
 ὙΑ, μὰ τὰ γέλια ποῦ ἤκάνανε τοῦ διαόλου τὰ κουλούτσια ! . . .
 (Πλησιάζουσα εἰς τὸ παράθυρον). Γιὰ 'δὲς τί εὐδιά εἶν' ἔξω . . . μοῦ θυμίζεινε τὴ Χιὸ μὲ τὸ χρουσό της τὸν ἥλιο ! . . . — Ἄδουσα.

Ὅλα εἶν' ἐτσεῖ μὲ τέτοιανε μνιὰ χάρι
 ποῦ δὲ ξέρεις πειὰ τί νὰ πρωτοθαμμάξης,
 τῆς ὠμορφογοναίς, τὸν ἥλιο. τὸ φεγγάρι,
 ἢ τῆς λεμονιαίς. ποῦ πᾶς νὰ ξεπετάξης.

Ὅστις ὁ θεὸς ἔξχωριζε τὴν Πλάσι
 ἤκανε τὴ Χιὸ γιὰ νὰ 'χῃ περιβόλα,
 τσι' ὅστις πάλ' αὐτὸς τὸν κόσμον θὰ χαλάσῃ
 ἔξ' ἀπὸ τὴ Χιὸ θὲ νὰ χαθοῦνε ὅλα.

Ὅσοι τὸ λοιπὸς ἐν εἴστεν παγεμένοι
 μὴν καθοῦστ' ἐδῶ, ἀμμέστερε 'τσεῖ πέρα
 τσι' ἄν ἀπ' τῆς σεισμὸς ἐν εἴστεν σκοτωμένοι
 θὰ σᾶς ξαναῖδῶ τσαὶ λέμεν τα μνιὰ μέρα !

(Παρατηροῦσα διὰ τοῦ παραθύρου καὶ ὀπισθοχωροῦσα ἐκπληκτικῶς). Οὐγού μαριολῆά. . . οὐγού ! . . . ἴντά 'νε τουτανά ; . . . καλὲ ἴντά 'νε ; . . . Ἄλλοι μου ! . . . ἡχάλασεν ὁ κόσμος ! . . . Καλὲ ἴντα γλέπω ; . . . ἡ Σοφουλῆ κλώθει ! . . . Καλὲ, ἐγλέπετενε κλώθει, κλώθει τοῦ πρωτοδιαβόντρου μου ἡ κόρη . . . γνέφει του, γνέφει του . . . τσαὶ ἐν ἔχω τὰ ματουγιάλια μου νὰ τὴν 'δῶ καλλίτερη. . . (Σταυροκοποῦναι). Ἐλα, Ἀἰ Γεώργη μου τοῦ Σταφυλᾶ, τσαὶ Παναγιά μου τοῦ Παχειά ! . . . Κοιμοῦμαι ἢ ὀλόρτη εἶμαι ; . . . Μὲ ποιόνα μιλεῖ ; . . . μὲ τὸ Μισσέρ Τζαννῆ μιλεῖ ; μὲ τὸ Τζαννῆ ; (Σκηπτομένη). Ὅ τὸ κάτω πάτωμα ἐν κάθουντενε μῆτε ποντισοί, ἀπὸ πάνω εἶνε τὸ ταβάνι τσαὶ τὰ τεραμίδια. . . Μὰ ἐ μοῦ χωρεῖ 'ς τὸ τσεφάλι. . . Ἡ Σοφουλῆ νὰ γνέφῃ τοῦ Τζαννῆ μου ; (Βλέπουσα ἔξω). Τσαὶ φιλή, οὐγού ! . . . φιλή, στέλνει του. . . οὐγού ἡ κατακακόσορτη ἴντά 'παθα ! . . . (Ἀπειλητικῶς). Ἀχ, πρωτοδιαβόντρου μου μέγκλα, ἴντα μοῦ μπλεξες, νὰ μοῦ ξελογιάσῃς τὸν καλὸ μου, τὸν Μισσέρ Τζαννῆ ! . . . (Κατερχομένη). Ἐγνοία σου τσαὶ δείχτω σου, Μισσέρ Τζαννῆ, τῶρη δείχτω σου ! . . . (Βάλλουσα κραυγὰς). Μισσέρ Τζαννῆ, Μισσέρ Τζαννῆ ! . . . (Κατερχομένη). Κάνει τὸν κουφὸ ὁ μαριόλος ! . . . Ἐγνοία σου τσαὶ θὰ σὲ διαλαλήσω ! . . . (Ἐρχομένη ἐκ νῆος εἰς τὸ παράθυρον) Καλὲ, ἐν ἡδარέθηττεν ἡ στυλλὰ τσαὶ

πάλι γνέφει του ;.. Μὰ ἐν τρωγούστενε πειὰ μήτε ἀνήψητοι μήτε ψημένοι !... Οὐγοῦ !... ἤγνεψέν της νὰ φύγη... Ἦφυγενε !.. ἐν εἶνε πειά !... (Κτυπῶσα τὴν πρὸς τὰ δεξιὰ θύραν θορυβῶδως). Μισσέρ Τζαννῆ, Μισσέρ Τζαννῆ, ἀνοίξετενε, ... οὐγοῦ, καιούμεστενε ... Μισσέρ Τζαννῆ, ἀνοίξετενε ! ..

ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ, ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ φέρων κοιτωνίτην, σκούφον καὶ ἱμάδα. Καλ' ἴντα λέτενε, Λουληῶ, ἴντα μόδος φωνάζετενε ;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ συλλαμβάνουσα αὐτὸν ἀπὸ τῆς χειρὸς. Σ τὴ φάκα ἤπιασά σε, πρωτοδιαβόντρου γιιέ, χειροπιαστὸ ἤπιασά σε !...

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Μπᾶς τσ' ἐλωλαθήκατενε, μάτιά μου; ποῦ καιούμεστενε ;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ σύρουσα αὐτόν. Ἐλάστεν' ἐδῶ, αἰτσάρη, ἀκχύκαλε.....

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Σταθήτενε νὰ φωνάζω τλουμπατζήδες ὠχονοῦς....

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Καλλίτερη νὰ καιούμενε, κουκχόμουαλε ...

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Καλ' ἴντα λές, Λουληῶ ; καιούμεστενε, καίγεται τὸ ἔχει μας, τσαὶ ἐν τὸ 'χουμε τσαὶ 'ς τὴ σιγουρτά .. Οὐγοῦ ὁ κατακαχόσορτος, οὐγοῦ !...

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Ἡ φωτιά ἡθύστηκενε.

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Ἡθύστηκενε ; τσαὶ ποῦ ἤπιασενε ;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Σὲ καμνιά μεριά.

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ ἐκπληκτος. Ἐν ἡκαιούμεαστενε ;... τσαὶ τότενες ἐλωλαθήκατενε τσαὶ μ' ἐξυπνήσετενε 'ς τὸν πρῶτο ;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Κοιμούστενε ;... αἱ, μαριόλε, κοιμούστενε ;...

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Κοιμούμουνε, Λουληῶ μου, νὰ σᾶς χαρῶ...

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Τσ' ἔχετενε μούρη τσαὶ μὲ γλέπετενε, τσαὶ μοῦ λέτενε νὰ σᾶς χαρῶ... τσαὶ ἐ γίνουμαι λιλιχιά γιὰ νὰ σᾶς βγάλω τὸ φεγγίτη σας, πρωτοδιαβόντρου μου μαριόλο, ποῦ θαρρεῖτενε πῶς εἰστενε εἰκοσάρης ἡ μούρη σας ;

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Καλ' ἴντα λέτενε, Λουληῶ ;... ἴντα χάνετενε ; θέτενε νὰ μὲ στραβώσετενε ;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ ἀγρίως. Ναίστσε, ἄτσαλε.....

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Ἔτσι νὰ χωρατεύετενε ;... θαρρεῖτενε πῶς εἰστενε 'ς τὰ χρόνια ποῦ ἐκλώζετενε ;... Πάει πειά, ἐγεράσαμενε, ἐγεράσαμενε, λέγω σας.

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. 'Τσεῖνο ποῦ 'θελα νὰ σᾶς 'πῶ μοῦ λέτενε ἀδιά-
λογα, διαβόλου ἀνηφόρη; Εἶδετενε μαριοληά; 'Ετοῦτο μήτε ὁ
Θεὸς τὸ βαστᾷ, μήτε ἡ γῆς τὸ ἀπομένει!....

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ σταυροκοπούμενος. "Ελα, "Αἱ Γιάννη μου τοῦ
Βουδουμάτη!... μπᾶς κ' εἶδετενε, Λουλῆώ μου, στοιχειό;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. 'Εν εἶδα στοιχειό... ἐν εἶδα στοιχειό.... ἐν,
ἐν, ἐν εἶδα....

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Τὸ λοιπός;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ κλαίονσα. Εἶδα σε, μαριόλε, εἶδα σε νὰ γνέφης της.

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ ἐκπληκτος. Νὰ γνέφω της;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Βρὲ ἴντά 'καμά σου, στυλλί, τσαὶ μ' ἐβα-
ρέθητες σὰν τὸ παληό σου χράμι;

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. 'Ηγώ;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. "Αχ... ἡ κατακακόσορτη!... 'Αλλοῦ μου....
ἴντά 'παθα! . . "Ἀδουσα ἐν διωδία μετὰ τοῦ Μισσέρ Τζαννῆ.

'Ερ ἦ-αν τὰ μὴ γεννηθῶ

ποτὲς τὰ μ' εἶχα ζήσει

"Αχ, ᾄχ, Μισσέρ Τζαννῆ, Μισσέρ Τζαννῆ,

ποῦ βρέθητες μπροστά μου

τσαὶ σ' ἀγάπησα;....

παρὰ ποῦ ἔπεσα σ' αὐτόν,

γὰ τὰ μὲ τυραγνήση

"Αχ, ᾄχ, κτλ.

Αὐτὰ περίμενα ἡγῶ

μέσ' 'ς τὰ τριάντα χρόνια

"Αχ, ᾄχ, κτλ.

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ ᾄδων ἐν διωδίᾳ.

'Ερ ἔχεις δίκην τὸ τὸ λὲς

πῶς δις σὲ βαρνοῦμαι.

"Αχ, ᾄχ, τσουρὰ Λουλῆώ, τσουρὰ Λουλῆώ.

μᾶς ἄφησεν ἡ νειότης

ἐγεράσαμεν

"Οὔτις θὰ φάω καὶ θὰ πιῶ

μ' ἀρέσει τὰ κοιμοῦμαι.

"Αχ, ᾄχ, κτλ.

Αὐτὰ χεὶ 'τοῦτος ὁ ρουνιᾶς

μπορεῖς νὰ τὸν ἀλλάξης;

*Αχ, ἄχ, κτλ.

τώρα νὰ πῆς καλὴ ψυχὴ

καὶ τήραξε τ' ἀράξης

*Αχ, ἄχ, κτλ.

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. "Α μπορεῖτε 'δῆτε με καλὰ καλὰ... τσαὶ ὅστε-
ρης πῆτενε ἴντα μοῦ πλέζετενε.....

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Ἰντα σᾶς ἐπλεξα, σπαρτάρα μου;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Καλέ, ἐν τоне γλέπετε ποῦ μοῦ κάνει τσαὶ
τὸν ἀνήξερο τώρα ὁ πισσῆτης;

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Νὰ σᾶς χαρῶ, Λουλήτσα μου, ἐ σᾶς κατα-
λαβαίνω... ἐ σκαμπάζω αὐτὰ ποῦ λέτενε....

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. 'Ε μὲ καταλαβαίνετε; ἐ μὲ καταλαβαίνετε...

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. "Οέσκε, νὰ συχωρεθῇ ὁ πάης μου...

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Καλέ, ἐ βλέπετενε στοῦδιο ποῦ τὸ βαστᾷ τσαὶ
κάνει πῶς ἐ ξέρει τίποτι;... Οὐγοῦ!.... οὐγοῦ!.... ἐ βαστῶ
πειά.... φύγετενε νὰ μὴ σᾶς γλέπω.... φύγετενε...

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Νὰ φύγω;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ πίπτουσα ἐπὶ ἰδωλίου. Καλέ, ἐ βρίσκετε κανεῖς νὰ
φέρῃ μινιὰ γουληὰ νερό; Οὐγοῦ, νερό, νερό, νερό!....

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ τρέχων ἐν τῇ αἰθούσῃ. Νερό!... ποῦ εἶν' τ' ἄμουλ-
λάτσι;.... Ἄ, νάτο, 'ς τὴν ἱστιά. [Πλησιάζων τὴν "Αμμία Λούλαν.] "Ελα,
Λουλή μου.... ἀνοῖξε τὸ στόμα σου.... μὴ σφίγγῃς τὰ δόδια
σου... πῆε το μονοτάρους... νὰ σοῦ τρίψω τσαὶ τὰν ἀντικιούτικα....

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ συνεχόμενη καὶ ἀπωθοῦσα τὸν Μισσέρ Τζαννῆν. "Οχι....
φύγετενε σεῖς... καλλίτερη νὰ μοῦ ἐδίνετενε φαρμάκι...

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Φαρμάκι;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. "Αχ, Μισσέρ Τζαννῆ μου, θέτενε νὰ μὲ στεί-
λετενε 'ς τὸν "Αδῃ τὴν κατακακόσορτη;

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Οὐγοῦ!... φουρτοῦνα ποῦ μοῦ ῥθενε... ἴντα
'χέτενε;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ; Ἰντά 'χω, ἄπιστε; ἴντα 'χω;

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. "Απιστος ἡγῶ;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Ἡῤετενε ἀμνὶ τσαὶ 'κάνατε τὴ δουλειά σας
καθῶς ἠθέλετενε τὴν ὥρα ποῦ ἡγῶ ἡμάζευσγα τὰ ποδηγούμενα;
... Εἴχετενε γιὰ σύντζυγο μιὰ συμμαζῶχτρια τσαὶ 'πήγετεν νὰ
ρίξετε τὰ μάτια σας σὲ μινιὰ διωμχτάρα!.... Ἰντα κρυφαθιδο-
λαῖς μοῦ 'σκαρώνετενε ἀπὸ τὰ παραθύρια πωροῦ πωροῦ;... Τσαὶ

ἴντα παράπονο μπορεῖτε νὰ ἔχετε μ' ἐμένανε ποῦ ἄμπὸς σᾶς εἶδα ἐν ἐματαγνώμισα τσαὶ μονοβολαῖς ἔγινεκα διτσή σας ; Ἰντά ἀπηλογιά θὰ δώσετε ν' ἐ τὸ θεὸ γιὰ μένανε ποῦ ἐτσινὰς τὰ ξεφτάτεν εὐτύς ; Ἰντά ἔχω μ' ἐρωτάτενε, διαβόντρου φαφλιόνι ;

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ *ἐκτανιστάμενος*. Φαφλιόνι !..

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Ἦδωκά σας τὸ ἔχει μου, τὰ μούρκια μου, τὴ μαστίχη μου, τὸ πορτοκάλι μου, τρία ζᾶ τσαὶ δύο ἀλεβούδες... Ἦδωκά σας ἕναν μπύργο μὲ τρεῖς ὀντάδες, ἦδωκά σας τὸν τζουμπὲ τσαὶ τὰ χαλούπια τοῦ πάη μου, ἦδωκά σας εἴκοσι πῆχες χωράφι ἔς τὸ Κοντάρι... τσαὶ τί ἐν σᾶς ἦδωκα ; ... τσαὶ δυὸ πουγγιὰ μετρητά... Τσαὶ ὕστερης ἀπὸ τριάντα χρόνια ποῦ ζοῦμενε σὰν περιστεράτσια μὲ ποτίζετενε, Μιστέρ Τζαννῆ μου, τοῦ κόσμου τὰ φαρμάκια ;

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Καλὲ γιὰ μένα λέτενε, Λουληώ μου ;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Γιὰ σᾶς ποῦ σᾶς ἀγαπούμενε, ζαχαρένιε μου, γιὰ σᾶς ... τσαὶ σεῖς μοῦ πικραίνετε τῆς Λουληῶς σας τὴν καρδιά, ποῦ ἤγλεπέ σας μέσ' ἔς τὸ στόμα...

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. *ἰδια*. Οὐγοῦ !.. τὴν ἐξαβλάκωσε ἡ τρέλλα !..

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Μὰ ξέρω ἔγω ἴντα μὸδος μοῦ τὰ κάνετε ἐτουτανά... γιατί ἐν ἠθέλησεν ἡ χάρι της νὰ μοῦ χαρίσῃ ἕναν παιδάκι... γι' αὐτὸ μοῦ ψήνετενε ἔς τὰ ἀχειλάκι μου τὸ ψάρι...

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Ἰντά ;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Πιταγοῦ θὰ πάω ἔς τὸν ἀδερφό μου, ... τσαὶ θὰ δῆτενε ἴντα μὸδος βαρεῖ τὸν σιὸρ Καλούπα τὸ χέρι... τσαὶ αὔριο θὰ πάμενε ἔς τὸ δεσπότη !..

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Ὡς τὸ δεσπότη ;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ *κλαίουσα καὶ ἀπερχομένη*. Ὑστερης ἀπὸ τριάντα χρόνια χωριζόμεστενε !..

ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΤΗ

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ *μόνος*.

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ *διατρέχων τὴν αἰθουσαν καὶ τὴν κόμην αὐτοῦ ἀνασπῶν*. Ἄ, κατακακόσορτη Λουληώ μου !.. Ἰντά ἔμελλέ σου νὰ σ' εὕρ' ἡ κατὰ ὥρα !.. Ἠλωλάθηκενε ἡ Λουλήτσα μου, ἡλωλάθηκενε !..

ὦφου, φλαγκάρα ποῦ 'ψε 'ς τὰ σωτικά μου ! . . Τσαὶ ἔντα θὰ
γενῶ ; ποῦ νὰ 'βρω παρηγοριά ; Ἄγιέ μου Τρύφω καὶ χάνε τὸ
θάμμα σου ! . . . Ἀδων.

Ἰντά 'ρ' τοῦ—

ὦ, κακὸ ποῦ μοῦ 'ρθε,
Ἰντά 'ρ' τοῦτα ποῦ ζητάει;

'ς τὰ γερά—

βόηθα μ' ἄγιε Τρύφω,
'ς τὰ γεράματά της τώρη,
μὲ τὸ Γραῖγο ποῦ φυσάει
ποιδὸς μπορεῖ γιὰ ρά 'βγῆ πλώρη ! . .

Ποῦ 'θυμή—

ὦ, κακὸ ποῦ μοῦ 'ρθε,
ποῦ 'θυμήθηκε τὴ Σάρα,

καὶ γυρέ—

βόηθα μ' ἄγιε Τρύφω,
καὶ γυρεύγει ρὰ τῆς μιᾶς,
σὰν ρὰ ἦταν σαραντάρια
'ς τὸ ζουμί της θέ' ρὰ βράση ! . .

Ὅλα τοῦ—

ὦ, κακὸ ποῦ μοῦ 'ρθε,
ὅλα τοῦτα 'ρ' ζαβομαύραις,

έρ τὰ νοιώ—

βόηθα μ' ἄγιε Τρύφω,
έρ τὰ νοιώθω 'ς τὸ θεό μου
ἄραις μάραις, κουκουνάραις
ἡλωλάθηκ' ἡ Δουληῶ μου ! . .

ΣΚΗΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ, ΦΙΛΙΠΠΟΣ.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ τὴν κεφαλὴν διὰ τῆς θύρας εἰσάγων. Καλημερούδια σας !... Μπᾶ!... κοιμᾶται!... (Εἰσερχόμενος) "Αἱ, αἱ... καὶ ἡ Σοφία ὅπου κι' ἂν εἶνε θὰ ἔλθῃ... Πρέπει νὰ τὸν ξυπνήσω (Βήγων) Γκχμ. γκχμ! . Τίποτε!... ὕπνο ποῦ σοῦ τὸ κάνει!... τριῶν βωδιῶν!... Ναί, μᾶς αὐτὸ δὲν πάει!... (Βήγων καὶ πάλιν) Γκχμ. γκχμ!...

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ ὀλοφυρόμενος. Λουλή μου!...

ΦΙΛΙΠΠΟΣ πλησιάζων. Θεῖτε !...

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ στρεφόμενος. Ἐσεῖς εἰστανε, Φιλίππῃ ;

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Τί ἔχεις θεῖτε ; γιατί κλαῖς ;

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ ἐγειρόμενος. Ἰντά 'χῶ, γυιοῦκά μου ; ... ἡ χά-
θηκα, ἡσθυσά... Ἡ Ἄμμια Λούλα ἤχασεν τ' ἀστρακιά της!...

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Τί λές ;

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Ναίστσε, γυιοῦκά μου.... ἤχασέν τα....
τσαί ἐν ξέρω τσ' ἐγὼ ἵντα θὰ πάθω.... γιατί πονεῖ με, γυιοῦκά
μου, πονεῖ με ἡ Λουλήτσα μου, τσαί πάει πάει.... ἄνεμος τῶν
ἄνέμω 'χαθήκαμε!.. .

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Μὰ πῶς ; χθές ἀκόμα ἦταν καλὰ.

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Καλὲ χτές ;... ἵντα χτές ; σήμερη τὸ ταχὺ
ἦτανε σὰν τὸ μῆλο' μου 'μίλιεине, μου 'γέλανε, ἡφάγαμενε, κ'
ἔτσι ὅλ' ἀντάμα ἔτσει ποῦ 'παιρνα τὸν πρῶτο, ἀκοῦς τηνε νὰ φω-
νάξῃ μου : «Καιούμαστανε, καιούμαστανε !» Μὲ μνιὰ σηκόνομαι,
ἔρχουμαι μέσ' 'ς τὴν χαμμινά, καὶ ἵντα νὰ 'δῶ γυιοῦκά μου ;
τὴν ἄμμια σου νὰ μοῦ λέ' ἄλλα τῶν ἄλλῳ !... νὰ μοῦ διαβάξῃ
τὸ χιλιάδι μου, τσαί νὰ γώζεται, τσαί νὰ μὲ σέρνῃ σὰν παιδί
μέσ' 'ς τὸ σαλῶτό μας.... Τσαί μοῦ 'λεγένε, τσαί ἵντα ἐμοῦ
'λεγενε ;... τσαί ξέρω 'γὼ ἵντα μοῦ λέγενε ;... Σούρδου μπούρδου
ἤλεγέν τα!...

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Μπᾶ !

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Γιὰ 'πέ μου, Φιλίππῃ μου, λωλὰ καμώ-
ματα ἐν εἶν' αὐτά ;

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Τί νὰ σοῦ εἰπῶ, θεῖτε μου, λυποῦμαι γιὰ ὅσα μοῦ
λές.... δὲν πιστεύω ὅμως νὰ εἶνε καὶ μεγάλο τὸ κακό.... τὰ
νεῦρα της ἴσως νὰ ἔχῃ.... διότι τώρα τώρα τὰ ἔχει πολὺ συχνά.

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Τὰ νεῦρα της ;... ἀγέρι ποῦ λέμενε ;...

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Ἀγέρι, ναί.

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Καλὲ ἐν εἶνε νεῦρα αὐτά, ἐτοῦτο ἦταν κατὴν ὥρα, παιδάτσι μου ..

ΦΙΛΙΠΠΟΣ *ιδίᾳ*. Διατί δὲν ἔρχεται ἡ Σοφία ;

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Ἐ μοῦ λές, γυιοῦκα μου, ἴντα νὰ κάμω τῶρη, ποῦ μοῦ ῥθενε ἐτσινὰς ἀνάφραντα ;

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Μὰ τὸ καλλίτερο ποῦ ἔχεις νὰ κάμης εἶνε νὰ φω-
νάξης τὸ γιατρό.

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Δίχρη ἔχεις ἄματις... νὰ φέρουμενε για-
τρό.... νὰ φέρουμεν τὸν πατριώτη μας, μὰ ποῦ ἔνε φωτιά ὁ ἔρη-
μος τσαὶ λογιάζει τσαὶ τοὺς Χιῶνταις μὲς ἔς τοὺς ἀθρώπους! ..

ΦΙΛΙΠΠΟΣ *ιδίᾳ* γελῶν. Αὐτὸ εἶνε ποῦ τὸν καίει.

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Ἐν τρέχεις μνιὰ στιγμή ἐμνά;....

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Ποῦ ;

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Ἐμνά ἔς τὴν Ἀστυκλανικὴ ποῦ ἔνε με-
λίσσι τὰ γιατρουδάκια..., Τρέξε, Φιλιππῇ μου μεσαργιά, νὰ
χαρῆς τὸν πάη σου....

ΦΙΛΙΠΠΟΣ *ιδίᾳ*. Ἀῖ, αῖ, αῖ.... καὶ ἂν ἔλθῃ ἡ Σοφία καὶ δὲ
μ' εὔρη ;

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Αὐτοῦνοι μὲ μνιὰ δραχμὴ πᾶνε τσαὶ ἔς τῆς
Τράχωνες....

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Ξέρεις τί, θεῖς μου ;... νὰ πᾶς ὁ ἴδιος.

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Ἰντα μῶδος νὰ πᾶω ποῦ ἔκοπήκανε τὰ
ἥπατά μου καὶ κουφογονατιάζω ;

ΦΙΛΙΠΠΟΣ *ιδίᾳ*. Τὸν λυποῦμαι τὸν καῦμένο, μὰ ἂν ἔλθῃ ἡ Σο-
φία ;

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Ἀμ' ἀνά !....

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Τίποτε.... πρέπει νὰ πᾶς μόνος σου, διότι δὲν
κάμνει νὰ σὲ ξανκιδῇ.... ἀφοῦ εἶνε καὶ εἰς αὐτὴν τὴν κατά-
στασιν.

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Καλὸ, γυιοῦκα μου, νὰ πᾶω.... καὶ νὰ ἔνε
σήμερη γιορτὴ ποῦ ἔχουν τ' ἀγῶγια φωτιά !

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Αἶ, δὲν πειράζει τῶρα....

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Σὰν τὸ πουλὶ πετιοῦμαι, γυιοῦκα μου, μὰ
τὴν Λουληῶ μου τσαὶ τὰ μάτια σου.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Μεῖνε ἥσυχος.

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ *ἐπιστρεφόμενος*. Τσαὶ τὸ νοῦ σου νὰ μὴν τὴν
ἀγγρίσης. .. ἄφησέ την νὰ λέ', νὰ λέ', νὰ λέ' ἅπαν' ἅπανωτοῦ,
γιὰ νὰ ξεθυμάνῃ τὸ κακό.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Ναί, ναί.

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. 'Επίστευές το, γυιούχα μου, έτοῦτο;

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Ποτέ!

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ *εισερχόμενος εἰς τὸ δωμάτιόν του.* Μήτ' ἐγώ!

ΣΚΗΝΗ ΠΕΜΠΤΗ

ΦΙΛΙΠΠΟΣ μόνος.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ *παρατηρῶν πρὸς τὸ μέρος ὅθεν ἐξῆλθεν ὁ Μισσέρ Τζαννης.* Καὶ τώρα τί ἐχάναμε;... δὲν ἐχάναμε τίποτε ἂν 'τρελλάθηκε πραγματικῶς ἡ θεία... Νὰ 'τρελλάθηκε;... ᾶ, μπᾶ!... ἔτσι θὰ τοῦ φαίνεται τοῦ θείου "Ὅπως εἶπα θὰ εἶνε... τὰ νεῦρα της θὰ ἔχη..... Γιατί ὅμως νὰ μὴν ἔρχεται ἡ Σοφία;.. τῆς ἔκαμε νόημα νὰ ἔλθῃ ἐδῶ καὶ μοῦ ἔδωσε νὰ καταλάβω πῶς τὸ ἐνόγισε... πῶς δὲν ἔρχεται ὅμως; (*Κατερχόμενος*) "Εως τώρα καλὰ πηγαίνομεν, ἀλλ' ἂν μᾶς πάρουν ἀπὸ τὸ πλάγι μυρωδιὰ δὲν θὰ τὴν βλέπω παρὰ ἐδῶ καὶ ὁ θεὸς ἤξεύρει πότε!.. (*Ἀντὺχος*) "Α, μὰ τί κάμνει τόσην ὥραν καὶ δὲν φαίνεται;...

ΣΚΗΝΗ ΕΚΤΗ

ΦΙΛΙΠΠΟΣ, ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. "Ηθάλά τα τὰ σουρέλλα, ποῦ νὰ μὴν ἤτω-
να νὰν τὰ βάλω. .

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. 'Εδῶ εἶσαι ἀκόμα, θεῖτε;

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Πάω, Φιλίππῃ μου, πάω....

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Πήγαινε γρήγορα...

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Τὴν ὀρδινῆά μου τούτταξε...

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Μὴ σὲ μέλη....

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Τσι' ἂν σοῦ φέξῃ μνιὰ δυὸ ξυλειαὶς νὰ μὴ
βγάλῃς τσιμουδιά.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ *πεφθετισμένος.* Μὰ εἶνε λοιπὸν μανιώδης;

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. 'Εν ἡξέρω ἱντά νε, παιδί μου, μὰ εἶνε με-
γάλο τὸ κηκό της, γυιούχα μου, γιατί ξέρεις... κάθε Χιώντης
ἔχει μνιὰ βιδιά... μὰ πότοις βιδιαὶς ἔχουνε ἡ Χιώντισσαις κα-
νεὶς ἐν τὸ ξέρει.

'Ἐξέρχεται.

ΣΚΗΝΗ ΕΒΔΟΜΗ

ΦΙΛΙΠΠΟΣ μόνος.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ἐκπληκτός. Διάβολε, διάβολε, διάβολε... φαίνεται ὅτι τὸ πρᾶγμα εἶνε σπουδαῖον καὶ τότε ἡ Σοφία δὲν πρέπει νὰ ἔλθῃ ἐδῶ... Πῶς νὰ τὴν εἰδοποιήσω..., νὰ πάω κάτω πάλι;.. (Πλησιάζων εἰς τὸ παράθυρον καὶ βλέπων ἔξω). Τὸ παράθυρό της εἶνε κλειστό... ἂν κάμω ὀλίγον θόρυβον ἴσως μὲ ἀκούσῃ... ἀλλὰ καὶ ἡ θεία μπορεῖ ν' ἀκούσῃ καὶ νὰ ἔλθῃ νὰ μὲ πιάσῃ... (Εἰσερχόμενος εἰς τὸ δωμάτιον δεξιὰ). Ἄπ' ἐδῶ ἀπὸ τὸ γραφεῖον τοῦ θεοῦ ἤμπορῶ νὰ συννενοηθῶ καλλίτερα....

ΣΚΗΝΗ ΟΓΔΟΗ

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ μόνη.

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ εἰσερχομένη, καθ' ἣν στιγμήν ὁ Φίλιππος ἀφανίζεται εἰς τὸ δωμάτιον. Φεύγει μου ὁ μαριόλος... πάχνα πάχνα φεύγει μου...μά, ἔγνοια σου καὶ τώρῃ δείχνω σου... (Μετὰ λύπης). Τριάντα χρόνια νὰ τοῦ δώκω τσαὶ τὴν ψυχὴ τσαὶ τὴ ζωὴ μου, τσαὶ ὕστερης ὁ ἄπιστος, ὁ διαστραμμένος, νὰ ξεχνᾷ τὴ Λουλητῶ του !...—Ἀδουσα.

Ὅστις 'πρωτοπαρθήκαμε
μ' ἤγλεπε μέσ' 'ς τὰ μάτια,
γιὰ κάθε τὶς ποῦ 'γύρευγα
γινούρταρε κομμάτια,
μοῦ 'φερνε πασουμάκια
κρίνα τσαὶ γιασονμάκια,

ὅλον τὸν κόσμον ἐξέχναγε,
ἄχ. ἄχ....
γιὰ μέγα μοραχὴν
ἤμουν σουρὰ τσαὶ ἀφέντρα του.
ἄχ. ἄχ....
τοῦ νοῦ του ἡ ψυχὴ !

Τώρη μ' ἀρριέται ὁ ἄπιστος
 τσαὶ κλώθει μὲ τῆς ἄλλαις.
 'ς τὰ παραθύρια, 'ς τῆς ἀνταίς,
 'ς τοὺς δρόμους τσαὶ 'ς τῆς σκάλαις.
 λέει γλυκὰ λογάκια,
 κάνει γλαρὰ ματάκια,
 τσ' εὐρῆκε τὴ γειτόνισσα
 ἄχ, ἄχ.
 τὴν παλῆο Σοφουληώ,
 γιὰ τὰ ξεχάση ὁ ἄτσαλος
 ἄχ, ἄχ,
 ἐμένα τὴ Λουληώ !...

Μὰ ἔγνοια σου, Μισσέρ Τζαννῆ, τσαὶ τώρη δείχνω σου...

Τρέπεται πρὸς τὴν θύραν τοῦ βέθους.

ΣΚΗΝΗ ENNATH

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ, ΣΟΦΙΑ.

ΣΟΦΙΑ. εἰσερχομένη. Γιὰ ποῦ; γιὰ ποῦ, "Αμμια Λουῖλα ; Καλημέρα σας.

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ ἰδία. 'Εν τῆνε, τοῦ διαβόντρου ἡ κόρη !...

ΣΟΦΙΑ περισκοποῦσα τὴν αἴθουσαν ἰδία. Δὲν ἦλθεν ἀκόμη ὁ Φίλιππος ;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. 'Εσεῖς εἴστενε ;

ΣΟΦΙΑ. κατερχομένη. Ναί, καὶ μὲ τὸ ἐργόχειρόν μου... Καλά, δὲν μὲ φιλεῖτε ;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ ἰδία. "Α, τὴν κουκουγιάθλα !

ΣΟΦΙΑ περισκοποῦσα πάντοτε τὴν αἴθουσαν ἰδία. Πῶς δὲν εἶν' ἐδῶ ;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ ἰδία. Γυρεύγει τονε ἡ ἄπιστη.., ὁσμάται σὰν τὸ λαγωνικό.

ΣΟΦΙΑ ἰδία. Περίεργον !...

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. περιπτυσσομένη αὐτήν. 'Ελάστενε νὰ σᾶς φ'λήσω...

ΣΟΦΙΑ ὀπισθοχωροῦσα ἐντρομος. "Ω !...

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ ἰδία περιχαρῆς. "Αχ... τὴν αἰμάτωσα !...

ΣΟΦΙΑ φέρουσα τὴν χεῖρα εἰς τὴν παρειάν. Καλὲ σεῖς μ' ἔδαγκάσατε, "Αμμια Λουῖλα...

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Ἐδάγκωσά σας ; μπᾶ, μπᾶ !... μὴν τὸ λέ-
τενε μήτε γιὰ χωρατό... τὸ δόδι μου ἔπεταχτηκεν χωρὶς νὰ
θῆλῃ...

ΣΟΦΙΑ ἰδίᾳ παρατηροῦσα εἰς τὸν καθρέπτην. Ἄς μοῦ ἔλειπε τέτοιο φίλιν...

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ ἀκούουσα θόρυβον ἐν τῷ δωματίῳ δεξιᾷ ἰδίᾳ. Ἰντα κάνει ὁ
ἄτσαλος ;... τηλεγραφίζει της ; (Διευθυνομένη πρὸς τὴν θύραν δεξιᾷ). Μὰ
ἐθὰ πιάσῃ τὸ λαγό !, .

ΣΟΦΙΑ. Ποῦ πᾶτε ;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Ἐ σᾶς κόβγει... ἐφεύγω...

ΣΟΦΙΑ παρατηροῦσα πάντοτε εἰς τὸν καθρέπτην ἰδίᾳ. Κύτταξε τί σημάδι
μοῦ ἔκαμε ἡ μπαμπόγρη... κι' ἂν μὲ ἰδῇ ἔτσι ὁ Φίλιππος ;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ ἥτις ἤνοιξε τὴν θύραν ἔλαβε τὴν κλεῖδα καὶ ἐκλείδωσεν αὐτήν.
Τώρῃ, καθήστικνε ἴτα μ' αὔριο τὸ ταχὺ σὰν ποντικὸς εἰς τὴν φάκα,
Μισσέρ Τζαννῇ.

ΣΟΦΙΑ. Μήπως σᾶς ἐμποδίζω ; γιὰτί σᾶς βλέπω ἑτοιμὴ νὰ
ἔβγετε ἔξω.

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Ἐν ἤξερα πῶς θὰ ῥθετενε. (Ἰδίᾳ) Φρόνιμα,
Λουληώ, φρόνιμα !...

ΣΟΦΙΑ. Μὰ ἂν εἶνε νὰ ἔβγετε...

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Ἐν πειράζει, καλέ... καθήστικνε... (Ἀποβάλ-
λουσα τὸν πῆλον της). Πάρετενε μνιὰ καρέγα. (Σύρουσα τὴν ἑδραν). Θέτενε
τὴν καλόπαντρη ;... καθήστικνε...

ΣΟΦΙΑ καθμένη ἐπὶ ἐδωλίου. Ἄ... σᾶς εὐχαριτιῶ... ἤξεύρω ὅτι μ'
ἀγαπᾶτε πολὺ, καὶ πῶς θὰ σᾶς ἀνταποδώσω τὰς τόσας περιποι-
ήσεις σας ;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ ἰδίᾳ. Διαβολοκόριτσο !...

ΣΟΦΙΑ. Τί εἶπατε ;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ καθμένη. Εἶπα πῶς εἴστενε μνιὰ χαρά.

ΣΟΦΙΑ ἐργαζομένη. Μὲ χολακεύετε...

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ ἰδίᾳ Ἀλογοφάισσα !...

ΣΟΦΙΑ. Δὲν ἔκαμα κηλὰ ποῦ ἔφερα τὸ ἐργόχειρόν μου μαζῇ ;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ ἀκούουσα τὸν κρέτον. Καλὰ ἐκάματενε.

ΣΟΦΙΑ. Κ' ἔτσι θὰ μείνω ἴσα μὲ τὸ βράδυ.

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ ἰδίᾳ. Ἐκεῖνὰ θὲ νὰ σκάσῃ ὁ ἔρημος.

ΣΟΦΙΑ. Ἄν μὲ θέλετε.

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ παρατηροῦσα αὐτὴν ἰδίᾳ. Ἐξωψίασεν ἀκούοντας τοῦ
Μισσέρ Τζαννῇ τὸν τηλεγράφο...

ΣΟΦΙΑ περισκοποῦσα τὴν αἴθουσαν ἰδίᾳ. Περίεργον ὅμως νὰ μὴν ἔλθῃ

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ Ἰντα ἔχεις, Σοφουλῆ ;

ΣΟΦΙΑ ἀφελῶς. Καλὰ διατί ;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ παρατηροῦσα αὐτὴν ὑπόπτως. Μοῦ φαίνεται πῶς κά-
ποινε γυρεύεις.

ΣΟΦΙΑ ταρασσομένη. Ἐγώ ;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ ἰδίᾳ. Ἐν μπορεῖνὰ χρουφτῇ ὁ δαίμονας !

ΣΟΦΙΑ ἰδίᾳ. Μήπως μᾶς ἔννοιωσε ;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ Ἰμπα θές κανέναν ;

ΣΟΦΙΑ. Ποιὸν νὰ θέλω ;... ὁ Μιτσέρ Τζαννῆς εἶνε καλὰ ;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ ἀναπηδῶσα. Νὰ ἴμαστε.

ΣΟΦΙΑ ἰδίᾳ. Ἄς τῆς ἀλλάξωμε τὴν ὀμιλία.

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Καλὰ, καλὰ... εὐκαριστῶ σας.

ΣΟΦΙΑ. Καὶ δὲ θὰ τὸν ἴδουμε ;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ ἀγρίως. Ἰντα ; (ἰδίᾳ ἑσέως) Ἀπομονή !... (Προσπα-
θοῦσα νὰ μειδιάσῃ). Ὅεσκε... ἐθὰ τὸν ἴδῃτε...

ΣΟΦΙΑ ἀκούουσα τὸν κρότον. Ἐργάζεται ;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Ναίσκε... μαστορεύει... κόβγει... καρφώνει...
ρουκανίζει... ἄρέσει του νὰ πλανίζει.

ΣΟΦΙΑ. Ὅχι δά ;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ ἰδίᾳ. Τὴ μαριόλα !... ἐ μὲ καταλαβαίνει ἄ-
ματις !...

ΣΟΦΙΑ. Κεὶ αὐτὸς κάμνει ὅλον αὐτὸν τὸν θόρυβον ;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ ἰδίᾳ. Ἄ, τὴν ἄτσαλη !... ἂν ἡμπόρεια νὰ τῆς
ἔδωνα καμνιά ξεστρεφτή !, .

ΣΟΦΙΑ γελῶσα. Ἀλλόκοτος ἰδέα !...

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ ἀγρίως. Μά !... [ἰδίᾳ] Ἀπομονή... ἀπομονή !...

ΣΟΦΙΑ. Κᾶτι ἡθέλατε νὰ εἰπῇτε...

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ ἐγειρομένη. Τίποτι... τίποτι... τὴ γουρμαθιά τ'
ἄδραχτιοῦ μου γυρεύω...

ΣΟΦΙΑ ἰδίᾳ. Μήπως δὲν μ' ἐνόησεν ὁ Φίλιππος ;... Καὶ ὅμως
τοῦ ἔδωσα νὰ τὸ καταλάβῃ φανερά πῶς θὰ ἔλθω ἐδῶ...

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Ἡῦρα τὴν...

ΣΟΦΙΑ δεικνύουσα τὸ ἐργόχειρόν της. Κυττάξετε πόσο ἔκαμα, καὶ ἡ
μαμὰ μὲ μαλόνει κάθε ἡμέρα

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ καθημένη. Μαλόνει σε, μὰ ὅχι σὰν ποῦ πρέπει...

ΣΟΦΙΑ μειδιῶσα. Ἄ... θέλετε νὰ μὲ μαλόνῃ περισσότερον ;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Νὰ σοῦ ἴπῳ, κόρη μου, καμνιά φορὰ ἡ
μάνναις χαλοῦντα τὰ κορίτσια τους, γιατί ἐ κάθουντενε σὰ λιλι-
κιαὶς 'ς τ' αὐτιά νὰ λέν, νὰ λέν, νὰ λέν γιὰ νὰ τοὺς πῆξουν τὸ

μυαλό, μόνο αφήνουν τα 'ς τὸ δρόμο τὸν κακὸ τσαὶ χάνουν-
τενε ! . .

ΣΟΦΙΑ ἰδιῶ. Ἀῖ... ἄῖ!... μᾶς ἐπῆρε μυρωδιά!...

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ ἰδιῶ. Εἶχασέν τα ἡ μαριόλα!... γιὰ 'δὲς ἔντα
λογῆς ἀποξυλώθη!... Ἀδουσα ἐν διωδίᾳ Ἀρ. 6.

Ἐν ἔχει γὰρ μοῦ φύγη πειά,
τὴν ἥπιασα 'ς τὴ φάκα.
καὶ ὠχονοῦς 'ς τὴν τσάτσα της
θὲ γὰρ τὴν μαρτατέψω.
Κι' ἄν ἐν τῆς σπάση τῆς λωλῆς
'ς τὴ μούρη τὴν πινάκα
ἡγῶ μὲ τὸ ἀδράχτι μου
'ς τὸ ξύλο θὰ τὴν ρέψω.

Εἶδες ἐκεῖ τὴν ἄτσαλη
γὰρ μοῦ τὸν ξελογιάση
καὶ μέσ' ἀπὸ τὰ χέρια μου
γὰρ ῥθῆ γὰρ μοῦ τὸν πάρη ;
Ἄχ, μέγκλα μπακαριάρικη,
ξετσύπωτο κουμάσι,
ὄσαις ξυλειαῖς ἐν ἡφαγες
θὰ φᾶς μὲ τὸ κατεᾶρι !..

ΣΟΦΙΑ ὁμοίως.

Ἄχ, ἄρ μᾶς 'πῆρε μυρωδιά
θ' ἀρχίση γὰρ φωνάζῃ
καὶ ἴσια 'ς τὴ μητέρα μου
θὰ πᾶ γὰρ μᾶς προδώση·
ἀγρίεψε τὸ μάτι της,
πῶ, πῶ !.. πῶς μὲ κυττάζει,
τὲ ξέρεις τί θὰ τῆς εἰπῇ.
πῶς θὰ τ' ἀνακατώσῃ !

Πρέπει μὲ τέχνη, μὲ καλό,
μὲ τρόπο γὰρ τὴν πάρω,
καὶ σὰν γὰρ ἦταν θεῖτσά μου

γὰ τῆς τὸ ἠμολογήσω,
 γιὰτὶ ἀλλήως ἐχάθηκα
 δὲ θὰ τῇ σκαπουλάρῳ,
 καὶ δὲν θὰ ἡμπορέσω πειᾶ
 ἐδῶ γὰ τοῦ ἠμῆσω !

Ἔχετε δίκαιον, δὲν λέγω.... μὰ πόσαις φοραῖς καὶ τὰ κορί-
 τσα δὲν ἔχουν ἄδικο τὰ καυμένα.... διότι ἐπὶ τέλους ἂν μία νέα
 ἀγαπήσῃ κανέναν, αὐτὴ θὰ ζήσῃ μ' αὐτὸν καὶ ὅχι ἡ μη-
 τέρα της. ..

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ ἰδίᾳ. Αἶ, τὴν ἔρημη !... θαρρεῖ πῶς μὲ πουλεῖ
 γιὰ πράσινο χαδιάρι !...

ΣΟΦΙΑ. Ἔτσι δὲν εἶνε σᾶς παρακαλῶ; τί μὲ κυττάζετε ;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ ἰδίᾳ. Τὰ ἔχασανε... ἐξώψιασανε.... μιὰ ἐν
 πουλεῖ με τοῦ διαβόντρου μου ἡ κόρη.

ΣΟΦΙΑ. Ἐγώ, διὰ νὰ ἐξακολουθήσω, ὅ,τι σᾶς ἔλεγα, σᾶς βε-
 βαιῶ, ὅτι θ' ἀποθάνω ἀπὸ τὴν λύπην μου, ἂν δὲν πάρω ἐκεῖνον
 ποῦ ἀγαπῶ.

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ ἰδίᾳ. Ἡξερὰ το πῶς θὰ μοῦ τὸ ἦς, μὰ ἐν
 εἶμαι οὐρκα.

ΣΟΦΙΑ. Ἄ, εἶνε πολὺ δυστυχισμένο τὸ κορίτσι ἐκεῖνο ποῦ
 φθάνει ἕως ἐκεῖ !

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ προσπαθοῦσα νὰ μειδιάσῃ. Μπὰς σ' ἔχετενε, Σοφουλῆ,
 καμινιὰ κρουφὴ λαβωματιὰ ἔς τὴν καρδιά ;

ΣΟΦΙΑ ἰδίᾳ. Ἄν τῆς ἐξεμυστηρευσμένη τὸν ἔρωτά μου ;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ κινῶσα τὴν κεφαλὴν. Ἄ, μαριόλα !

ΣΟΦΙΑ. Πέτε μου, θὰ μοῦ κρατήσετε τὸ μυστικόν ;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ ἰδίᾳ. Ἄ, τρισκατάρατη... φωτιά νὰ σὲ δαυ-
 λιάσῃ....

ΣΟΦΙΑ. Θὰ μοῦ τὸ κρατήσετε ;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ σταυροκοπούμενη. Μὰ τὴν Ἀγία Ματρώνα, κόρη
 μου.

ΣΟΦΙΑ. Αἶ, λοιπὸν... δὲν σᾶς τὸ κρύπτω, ἀγαπῶ ἕναν ὡ-
 ραῖον νέον... εὐφυέστατον, κομψόν... μὲ πολλὰ προτερήματα...

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ ἰδίᾳ ρίπτουσα τὴν ἄτραπτον καὶ ἐγερμένη ἐν παραγῇ. Ἐκεῖ-
 νος, ἐκεῖνος.... οὐγοῦ, ἡ κατακαχόσορτη... ὁ ἄντρας μου εἶνε...

ΣΟΦΙΑ. Ὁ ὁποῖος ὅμως ἔχει ἕνα ἐλάττωμα...

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Ποιό ; [ἰδίᾳ συνεχόμενη]. Ἐν εἶν' αὐτός...

ΣΟΦΙΑ. Τὸ ἐλάττωμά του εἶνε, καθὼς λέγει ὁ πατέρας, ὅτι
 εἶνε πολὺ πτωχός.

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ ἰδίᾳ. Τὸ διαβόσκου μου τὴ μαριόλα, ἴντα μὸδος

μου τ' ἀραδιάζει... ἔτσι μου ῥχεταινε νὰ τῆς βγάλω τσαὶ τὰ
δὐὸ τῆς μάτια!...

ΣΟΦΙΑ. Δὲν μοῦ λέγετε τίποτε.

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Ἰντα νὰ σᾶς ῥῶ;...

Ἀγάπη ἐν εἶνε δετρί
ἐν εἶν' ἀθθὸς νὰ πέση
μόν' εἶνε βάτος τσαὶ κλαδὶ
τσ' ἄλλοι ῥ τον ὅπου μπλέξει!...

ΣΟΦΙΑ μειδιώσα. Γιατὶ ἄλλοι ῥ τον;... ἐγὼ εἶμαι μάλιστα
πολὺ εὐχαριστημένη ποῦ ἔμπλεξα...

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ ἰδιᾶ. Πίσσα νὰ ῥν' τὸ κόκκαλό σου!...

ΣΟΦΙΑ. Εἶνε τόσο εὐμορφος καὶ τὸν ἀγαπῶ μὲ ὅλη μου τὴν
καρδιά.

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Ἀμ' ἐκεῖνος ἀγαπᾷ σας;

ΣΟΦΙΑ. Μοῦ τὸ εἶπε χίλιαις φοραῖς.

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Τσαὶ ποῦ τὸν εἶδετενε;

ΣΟΦΙΑ. Ἦρχετο ῥ τὸ σπίτι.

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Οὐγοῦ!...

ΣΟΦΙΑ. Ἀλλὰ μία μέρα, ὅταν μ' ἐζήτησεν.... ὁ πατέρας τοῦ
εἶπε νὰ μὴν ξαναπατήσῃ πλέον εἰς τὸ σπίτι.

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ ἰδιᾶ. Τώρη θὰ τῆς βγάλω τὰ μάτια ποῦ θαρρεῖ
πῶς θὰ μὲ γελάσῃ.

ΣΟΦΙΑ. Ἀπὸ τότε τὸν ἔβλεπα σπανίως, ἄλλ' ὅσαις φοραῖς τὸν
ἀπαντοῦσα πάντοτε μοῦ ὠρχίζετο πῶς μ' ἀγαπᾷ.

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ ἰδιᾶ. Αἶ, τώρη θὰ τῆς φᾶ'!...

ΣΟΦΙΑ μετὰ συστολῆς. Εὐτυχῶς μᾶς ἔμενεν ἓνα καταφύγιον· μία
θεὶα του πολὺ καλή, τὴν ὁποῖαν ἀγαποῦμε καὶ οἱ δύο, ὑπῆρξε
δι' ἡμᾶς ἡ ἄγκυρα τῆς σωτηρίας μας, καὶ. . ᾶ, μὴ θυμώσετε...
ἐδῶ τὸν ἔβλεπα ὑστέρωτερα.

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Ἐδῶ;

ΣΟΦΙΑ. ᾤ, συγχωρήσατέ με. . ναί, ἀγαπῶ τὸν Φίλιππον...
τὸν περιμένω νὰ ἔλθῃ καὶ δὲν ἔρχεται... διατὶ δὲν ἐφάνη;...
μήπως ἦλθε καὶ δὲν τὸν εἶδα;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ ἀγρίως. Τὸν Φίλιππῃ; καλὲ ἴντα λέτενε;... ἴντα;

ΣΟΦΙΑ πεφοδισμένη. Γιατὶ μὲ κυττάζετε ἔτσι;... συγχωρήσατέ
μας ἂν σᾶς ἠπατήσαμεν. . ἄλλ' ἀγαπῶμεθα πολὺ, Ἀμμία
Λοῦλα...

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Ψεῦτρα... μαριόλα!...

ΣΟΦΙΑ ἐκκληκτος. Ἀμμία Λοῦλα, ἐμένα;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Ναίσκε, ἐσένα... ἐν σᾶς πιστεύγω... λέτενε
ψώμματα... ἐν ἀγαπᾷτενε τὸ Φίλιππῃ....

ΣΟΦΙΑ. Σᾶς ὀρκίζομαι...

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Ἀθεόφοβη!... καλὲ ἐβάσταξέ σας νὰ μοῦ ξελογιάσετε τὸν ἀκριβὸς μου, ποῦ ἤμαστενε σὰν τῆς μὴλῆς καμάρι, καλὲ ἐν ἵντροπούστενε μινὰ σταληά; Ἐρχούστενε ἔς τ' ἀρχοντικό μου σὰν τὴν ἄλεποῦ καὶ ζερβά ζερβά, ἐβλέπετενε ἐκείνους ποῦ ἀγαπῶ σὰν τῆς ἐλῆς τὸ φύλλο...

ΣΟΦΙΑ ἐμβρόντητος. Τί;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Ἀμμέ, ἀμμέ... ἀμμέστενε ἔς τὸ καλὸ... νὰ μὴ σᾶς ὁοῦν τὰ μάτια μου...

ΣΟΦΙΑ ἰδίᾳ. Ἀγαπᾷ τὸν Φίλιππον;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ ἰδίᾳ. Καλὲ, εἶδετενε μαριοληᾷ;... Ἰντά ἵνε τουτανά; μαριοληαῖς εἶνε, λωληαῖς εἶνε; τσαὶ ἵντα τῆς ἐδιάλεξε;... τὴ φάτσα της ποῦ ἵνε γιὰ σιδέρωμα ἦ τὰ στραβά της τὰ κανιά.

ΣΟΦΙΑ ἰδίᾳ. Δὲν εἶνε δυνατόν.... κάτι ἄλλο θέλει νὰ πῇ.

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Ἀμμέστενε ἔς τὸν ἀῖκοφονεμό, εἰπά σας.... καλὲ ἐδῶ εἴστενε ἀκόμα;

ΣΟΦΙΑ μειδίωσα. Μὰ σᾶς παρακαλῶ....

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Ἰντα μόδος ἐμάγεψές τους; Ἰντά λεγέ; του, ἄλεμοῦρα; Ἰντα χαμογέλια τσαὶ γνεψίματα ἤκαμές του τσαὶ μοῦ τὸν πῆρες τοῦ πουλιοῦ μου; Καλὲ ἐν ξέρεις πῶς μ' ἀγαπᾷ, τσαὶ πῶς ἄλληνε ἐν πρέπει ν' ἀγαπᾷ παρὰ ἐμένανε;

ΣΟΦΙΑ ἰδίᾳ. Ὁ Φίλιππος;... ὁ Φίλιππος τὴν ἀγαπᾷ!...

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Οὐγοῦ!... ἵκολάστηκα! Ἀμμέστενε ἔς τὸ καλὸ, πρωτοδιαδόντρου κόρη, ἀμμέστενε.... [Ἐνὶ ἡ Σοφία ἡτομάζετο νὰ ἐξέλθῃ αἶφνης τὴν κρατεῖ ἀπὸ τῆς χειρός]. Ὁέσκε... σταθήτενε μινὰ σταληά κ' ἐγὼ πηγαίνω ἔς τὴν τσάτσα σας... [Φοροῦσα τὸ καπέλον της]. Τώρη πηγαίνω καὶ βολεύγω σας.... Ὅσα εἶδαν τὰ μάτια μου θὰ τῆς τ' ἀραδιάσω, τσ' ἐκείνη βολεύγει σας..

ΣΟΦΙΑ. Ἀμμια Λούλα....

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Μπᾶς τσαὶ θαρρεῖτενε πῶς ἐν εἶδα τὰ γνεψίματα ποῦ ἵκάμνετεν ἀπὸ τὸ παραθύρι;... μπᾶς τσαὶ θαρρεῖτενε πῶς βᾶφω κουκούλια;.... τώρη ποῦ μοῦ ἵματώστενε τὴν καρδιά, τώρη δείχνω σας...

Ἐξέρχεται δρομαίως.

ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ

ΣΟΦΙΑ μόνη.

ΣΟΦΙΑ ἐμβρόντητος. Θεέ μου, θεέ μου... ποῦ πηγαίνει; τί θὰ κάμῃ;... τί ἔλεγεν;... ἀγαπᾷ τὸν Φίλιππον;... Ὁ Φίλιππος

τὴν ἀγαπᾷ ; Ὁ Φίλιππος ;... μὴ χειρότερα !... καὶ θὰ τὸ εἰπῇ
 ἔς τὴ μητέρα μου ὅτι τὸν ἀγαπᾷ καὶ αὐτὴ ; Θὰ τὸ κρύψῃ καὶ
 θὰ κυττάξῃ νὰ μὲ καταστρέψῃ. . Θὰ τῆς εἰπῇ ὁμως ὅτι ἐρχό-
 μουν ἐδῶ, ὅτι τὸν ἔβλεπα ἐνῶ μοῦ τὸ εἶγεν ἀπαγορεύσει... ἐνῶ
 τῆς ὠρκίσθην ὅτι δὲν θὰ τὸν ἰδῶ πουμενὰ... Ἄ, εἶμαι χαμένη !...
 [Τρέχει πρὸς τὴν θύραν τοῦ βαθροῦ]. Κλειδωμένη ! . τὴν ἐκλείδωσε διὰ νὰ
 φέρῃ τὴν μητέρα μου !... Ἄδουσα.

Ποιὸς θὰ μὲ βγάλῃ ἀπ' ἐδῶ
 καὶ ποιὸς θὰ μὲ λυτρώσῃ
 ποῦ μοῦ ῥθαν ὅλ' ἀνάποδα
 χωρὶς γὰρ τὸ προσμένω ;
 Νὰ εἶν' ἀλήθεια ὅλ' αὐτὰ
 θεὸς γὰρ μὴν τὸ δώσῃ
 μὰ ἔλα δὲ ποῦ τὰ ῥουσα
 δὲν εἶν' γὰρ πῆς λαθαίνω.

Τὸν ἀγαπάει φανερά.
 δὲν τὰ εἶπε σκεπασμένα
 κι' αὐτός ; πῶς εἶνε δυνατόν ;
 μπᾶ ! θὰ τῆς δίνῃ χέρι.
 Σ' αὐτὸν τὸν κόσμον τὰ σωστὰ
 δὲν εἶνε ταιριασμένα
 κι' ἀπε' ἀπ' τὰ παράξενα
 ὅλα τὰ βρίσκεις ταῖρι !...

Πολὺ καλὰ.... μὰ τί θὰ γείνω τώρα ποῦ μ' ἐκλείταν ἐδῶ
 μέσα ;... Ἄ.. ὁ Μισσέρ Τζαννῆς εἶνε ἔς τὸ γραφεῖόν του...
 εἶνε καλὸς καὶ ἅμα τοῦ εἰπῶ τὴν θέσιν μου θὰ εὕρῃ τρόπον νὰ
 μὲ λυτρώσῃ.... [Κτυπᾷ τὴν θύραν δεξιὰ]. Μισσέρ Τζαννῆ, ἀνοίξετέ
 μου σᾶς παρακαλῶ ...

ΣΚΗΝΗ ΕΝΔΕΚΑΤΗ

ΣΟΦΙΑ, ΦΙΛΙΠΠΟΣ.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ἰδοὺ. Σοφία, ἐσὺ εἶσαι ;
 ΣΟΦΙΑ ἰπισθοχωροῦσα ἐκπληκτος. Ὁ Φίλιππος !...
 ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Σοφία..
 ΣΟΦΙΑ. Τὸν εἶχε κρυμμένον ἐκεῖ μέσα ;

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Σοφία μου, δὲν ἀκοῦς; εἶσαι μόνη;

ΣΟΦΙΑ μεγαλοφώνως. Ἄνοιξε, ἄνοιξε γρήγορα...

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Εἶμαι κλειδωμένος μέσα.... τὸ κλειδί πρέπει νὰ εἶνε ἀπ' ἐξω...

ΣΟΦΙΑ ἀνοίγουσα. Ἐβγα, τέρας!...

ΦΙΛΙΠΠΟΣ εἰσερχόμενος. Τί ἔγεινες, δι' ὄνομα τοῦ θεοῦ;

ΣΟΦΙΑ ἀπομακρυνομένη αὐτοῦ. Μὴ μ' ἐγγίζης, ἄθλιε...

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ἐκπληκτος. Ἀθλιος ἐγώ;

ΣΟΦΙΑ. Τί ἔκαμνες ἐκεῖ μέσα;

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Σ' ἐπερίμενα εἰς τὸ παράθυρον... τώρα ἦλθες;

ΣΟΦΙΑ. Ὅχι κύριε.... εἶμαι πρὸ πολλοῦ ἐδῶ... καὶ τὰ ἔμαθα ὅλα, ὅλα...

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Μὴν ἀνησυχῆς, δὲν εἶνε τίποτε... θὰ τῆς περάσῃ...

ΣΟΦΙΑ. Ἔτσι αἶ;... καὶ νομίζεις ὅτι θὰ παίξω ἐγὼ αὐτὸ τὸ παιχνίδι;

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Τί νὰ γείνη; ἀφοῦ δὲν ἠμποροῦμε νὰ κάμωμε καὶ ἀλλέως.

ΣΟΦΙΑ. Ὅρίστε ἀπάντησις!...

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Μὰ σοῦ τὸ εἶπα ὅτι ἀπὸ τὸ γραφεῖον τοῦ θείου μου θὰ εἶνε δύσκολον νὰ σέ βλέπω, δι' αὐτὸ ἐζήτησα κ' ἐγὼ ἀπὸ τὴν θεῖαν τὸ κλειδί τοῦ κάτω πατώματος....

ΣΟΦΙΑ. Καὶ σοῦ τὸ ἔδωσε τὸ κλειδί...

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Εἰς τὰς δύο θὰ εἶμαι πάντοτε χίτω καὶ θὰ συνοῦμεθα πότε θὰ ἠμπορῇ; νὰ ἔρχεται ἐδῶ διὰ νὰ βλέπώμεθα....

ΣΟΦΙΑ. Ὡραία θὰ βλέπώμεθα!....

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Τώρα ἔτυχε αὐτὸ τὸ δυσάρεστον σήμερα.... μήπως τὸ ἤξευρα;.... αὐτὴν τὴν στιγμὴν τὸ ἔμαθα κ' ἐγώ....

ΣΟΦΙΑ. Αὐτὴν τὴν στιγμὴν;

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Σὲ βεβαίῳ.

ΣΟΦΙΑ. Καὶ ἔχεις λοιπὸν πρόσωπον νὰ μὲ κυττάξης 'ς τὰ μάτια καὶ νὰ μοῦ ἀραδιάξης ὅλαις αὐταῖς τῆς ἀνοησίας;

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Μὰ τί σοῦ ἔκαμα ποῦ μοῦ ὁμιλεῖς μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον;

ΣΟΦΙΑ. Τί μοῦ ἔκαμες;.... Δὲν ἐντρέπεσαι ν' ἀγαπᾷς τὴν θεῖαν σου μὰ γυναῖκα πενήντα χρόνων, δὲν ἐντρέπεσαι.... αἶ, ποῦ 'κατήντησες!...

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ἐκπληκτος. Ἐγώ;... ἀγαπῶ τὴν θεῖαν μου;... ποῖός σοῦ τὸ εἶπε;

ΣΟΦΙΑ. Ἡ ἰδίᾳ μοῦ τὸ εἶπε, κύριε.... τὸ ὡμολόγησε....

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Τὴν εἶδες;

ΣΟΦΙΑ. Νχί, νάί, τήν εἶδα καὶ μοῦ εἶπε ὅτι σ' ἀγαπᾷ καὶ τήν ἀγαπᾷς...

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Μὰ τότε λοιπὸν τί λὲς πῶς τὰ ξέρεις ὅλα ;... δὲν ξέρεις τίποτε...

ΣΟΦΙΑ ὀπισθοχωροῦσα. Τί ;... εἶνε καὶ ἄλλα ;

ΦΙΛΙΠΠΟΣ μειδιῶν. Βέβαια... διότι εἶνε τρελλή... Σήμερα τὸ πρωτὶ τῆς ἐγύρισεν ἡ βίδα.

ΣΟΦΙΑ. Ἀλλοῦ πῆγαινε νὰ τὰ λὲς αὐτὰ... ἐμένα δὲν μὲ γελοῦν.... τὸ 'κατάλαβες ; .. ξέρω ὅμως κ' ἐγὼ τί θὰ κάμω...

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Διάβολε !... μήπως τὸ ἔχει τὸ σπίτι νὰ τρελλαίνεται ὁ κόσμος ;... Εἶσαι τρελλή, Σοφία....

ΣΟΦΙΑ. Ὁ ἄθλιος !... μὲ λέγει τρελλήν, ὅταν αὐτός, αὐτὸς εἶνε τρελλός !....

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Μὰ τήν ἀλήθεια δὲν ξεύρω ἂν δὲν εἶμαι... μοῦ φαίνεται ὅτι ὅλοι ἐδῶ μέσα εἴμεθα γιὰ δέσιμο !...

ΣΚΗΝΗ ΔΩΔΕΚΑΤΗ

Οἱ ἄνωτέρω, ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ χροῦσιν τὴν θύραν. Ἀνοίξετεν, σιὸρ Φιλιππῇ, ἀνοίξετενε....

ΣΟΦΙΑ. Ὁ θεὸς σου !...

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Βλέπεις τί κάνεις μὲ τῆς ἀνοησίαις σου ; τώρα πῶς θὰ τὰ ποῦμε ;

ΣΟΦΙΑ. Φύγε ἀπὸ κοντά μου, τέρας !....

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Σοφία μου...

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Καλὲ ἴντα διαβόσκου μου... ἡκλειδώσανε ;

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Αὐτὰ εἶνε παιδιάστικα πράγματα.

ΣΟΦΙΑ. Μὴ μ' ἐγγίζης...

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ θραύσιν τὴν θύραν καὶ εἰσερχόμενος. "Ελα Χριστέ καὶ Ἀ ἱ Γεώργη Σταφυλᾷ... καλὲ ποιὸς ἡκλειδώσενε ;... ποῦ εἶνε τὰ κλειδιά ποῦ μ' ἐκάματεν κ' ἤσπασα τὴν πόρτα ;

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Θεῖε...

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Ποῦ 'νε, Φιλιππῇ μου ; γιατί ἡκλειδώσενε ;... ἐδῶ 'στενε, Σοφουλῶ ;... Τώρη πρέπει νὰ φέρουμενε τὸ μάστορη...

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Εἶσαι καλὰ, θεῖέ μου ;

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Καλέ, ἴντα λέτενε ;

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Σ' ἐρωτῶ ἂν αἰσθάνεσαι ὅτι ἔχεις τὸ μυαλό σου, διότι μοῦ φαίνεται ὅτι ἐγὼ δὲν τὸ ἔχω πλέον...

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Καλὲ ἐν εἶνε ὥρα νὰ χωρατεύεστε....
ἤσπασα τὴν κλειδωνιά... Ποῦ 'νε ἡ Λουλήτσα μου; ἐ μοῦ λέ-
τενε; ἐσᾶς τὴν ἄφηκα, Φιλίππῃ...

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Ξέρω 'γώ; δὲν τὴν εἶδα καθόλου.

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. 'Εν τὴν εἶδετενε; μέσα θὰ 'νε...

ΣΟΦΙΑ. "Οχι· ἐπῆγε 'ς τὸ σπίτι μας.

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ περίφορος. 'Σ τ' ἄρχοντικό σας;... ἂχ, κα-
τακόσορτη. . θὰ πάη νὰ πνίξη κανέναν...

ΣΟΦΙΑ. Τί;

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Μὰ ἐν ἡξέρετενε πῶς ἤχασέν τα; καλ'
ἐ σὰς τὸ 'πενε ὁ Φιλίππῃς;

ΣΟΦΙΑ ἐκπληκτος. 'Ετρελλάθη;

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Ναί, Σοφουλῶ μου.... ταχύ, ταχύ ἤχα-
σέν τα...

ΣΟΦΙΑ. Γι' αὐτὸ λοιπὸν μ' ἐδάγκασε;

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Σ' ἐδάγκασε;

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Οὐγού!.... θὰ 'λύσσαξενε!... Καὶ πρέπει
νὰ φέρουμενε τσαὶ τὸ μάστορη γιὰ τὴν πόρτα ποῦ ἤσπασενε...

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ὅστις παρατήρει τὴν παρειάν της. Καῦμένη, πῶς μὲ ἐτρόμα-
ξε... δὲν εἶνε τίποτε... μ' ἓνα φιλάκι θὰ περάσῃ...

ΣΟΦΙΑ. "Ωστε ὅσα μοῦ εἶπε...

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Τῆς τρέλλας τῆς ἀποτελέσματα βέβαια...

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ ὅστις ἀνῆλθε νὰ παρατήρησῃ τὸ καταστραφὲν κλειθρὸν κατερ-
χόμενος. 'Ἰντά 'πε σου;... λέγε μου, Σοφουλῶ μου;.... ἴντα
'πε τῆς, Φιλίππῃ μου; 'Ἰντα, χρυσῇ μου κόρη;... πρέπει νὰ τὰ
'ποῦμενε τοῦ ἐξοχώτατου...

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Φαντάσου, θεῖε. .

ΣΟΦΙΑ ἐμποδίζουσα αὐτόν. Σιώπα, Φίλιππε...

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. "Οεσκε, ὅεσκε.... λέτενε.... ὅλα πρέπει
νὰ τὰ 'ποῦμενε τοῦ ἱατροῦ...

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Τῆς εἶπε πῶς τὴν ἀγαπῶ ἐγώ... καὶ ὅτι μ' ἀγα-
πᾶ κι' αὐτή...

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Κατακκόσορτη Λουλήτσα μου, ἄνεμος τῶν
ἀνέμων λέγει τα. . "Ἄδων.

Ἐ μοῦ 'πενε τὸ ἐμένανε
πῶς ἐν τὴν ἀγαπᾶω
τσαὶ πῶς τὴν ἀπαράτῃσα
σὰν τὸ παληὸ μου χράμι;

ποῦ ἔγω γιὰ τὴν ἀγάπη της
ἠγέρασα καὶ πάω,
σὰν τ' ἀγιοκέρι ἔλυωσα
τσαὶ δὲ φελάω δράμι ; .

Τί θ' ἀπογείνω τώρη πειὰ
μὲ μνιὰ λωλὴ ὄψ πέρα,
μὴν ἐν θὰ λωλαθῶ κ' ἠγῶ
σὰν τό 'χη μου τὸ γαῖμα ;
τσαὶ ὅσοι θὰ μᾶς γλέποντε
θὰ λέγε κάθε μέρα
πῶς ὅλ' οἱ χιώνταις εἶν' λωλοὶ
χωρὶς τὰ λέγε ψέμμα !

Ἄ !, . ἐν μπορῶ πειὰ... ἴβνεσαν τὰ τζιέρια μου... Τώρη
πρέπει νὰ πάω 'ς τ' ἀρχοντικό σας νὰ τήνε πάρω.

ΣΟΦΙΑ. Ὅχι, μὴν πᾶτε, διότι τώρα ἐθυμήθηκα ὅτι ἡ μητέρα
ἐπῆγεν εἰς τὴν ἀδελφὴν μου καὶ καθὼς δὲν εἶνε κι' ὁ πατέρας,
ἡ Ἀμμία Λοῦλα θὰ γυρίσῃ.

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Ἔτσι νας ;

ΣΟΦΙΑ. Βεβαία.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ῥιὰ μειδῶν. Ἐκτὸς κι' ἂν πάρῃ τοὺς δρόμους...

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Ἐτό'ες πᾶ νὰ τὰ γράψω, γιατί ἐ θυ-
μοῦμαι νὰ τὰ 'πῶ τοῦ ντετόρου... Καὶ νὰ 'χω κι' αὐτήνε τὴν
πέρτα ποῦ ἤσπασε !...

ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ ΤΡΙΤΗ

Οἱ ἀνωτέρω πλὴν τοῦ ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ

ΦΙΛΙΠΠΟΣ γελῶν. Ὁμολόγησε ὅμως, Σοφία μου, ὅτι ἐφάνης
πολὺ κουτὴ σ' αὐτὴν τὴν περίστασιν...

ΣΟΦΙΑ. Μὰ πῶς τῆς ἤλθεν ;... ἀλήθεια εἶνε τρελλή ;

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Διάβουλε !... δὲν τὸ πιστεύεις ἀκόμη ; .. καὶ ὑπέ-
θεσες ὅτι ἐγὼ ἠμποροῦσα νὰ τὴν...

ΣΟΦΙΑ μειδῶσα. Μὰ τί νὰ σοῦ εἰπῶ...

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ᾄδον.

Ἄ, Σοφία μου τί ἦταρ
τὰ πιστέψῃς πῶς ἐγὼ
τῆς μπαμπόγρης τῆς θεϊᾶς μου
τὴν ἀγάπη κυρηγῶ !...

ΣΟΦΙΑ ὁμοίως.

Ἡ ἀγάπη, βλέπεις, εἶνε
ἀσυνλόγιστη πολὺ.
καὶ γι' αὐτὸ τῆς ἔχουν βγάλει
ὅτι τρέχει σὰν τρελλή

ΦΙΛΙΠΠΟΣ

Χαχ, ἄχ, ἄ! τί κωμωδία!...

ΣΟΦΙΑ.

Σώπαιτε νὰ μὲ χαρῆς.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ.

Ἄ, τί ἔπαθες, Σοφία!...

ΣΟΦΙΑ.

Πές μου πῶς μὲ συγχωρεῖς...

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ἐν διψήϊα.

Ἄχ, νὰ εἴμαστε γιὰ πάντα
ὅπως τώρα. τί χαρά!
ἔτσι σφιχταγκυλισμένοι,
ἔς τῆς ἀγάπης τὰ φτερά!

ΣΟΦΙΑ ὁμοίως.

Θὰ περνούσαμε τὰ χρόνια
κι' ἀπ' τῆς ὥρας πειὸ γοργά,
κ' ἡ ἀγάπη μας μονάχα
θὰ ἔτρεχε μ' αὐταῖς ἀργά!

Τί θὰ κάμωμεν ὅμως τώρα;

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Τίποτε... θὰ βλέπώμεθα σπανιώτερα... καὶ ἐπειδὴ
ἄλλο δὲν μᾶς μένει παρὰ τὸ κάτω πάτωμα, ἃς εὐχαριστηθοῦμε
μ' αὐτό.

ΣΟΦΙΑ. Καὶ ἂν ὁ θεὸς σου τὸ ἐνοικιάσῃ;

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Ἄ, μὰ γι' αὐτὸ ἔλαβα τὰ μέτρα μου... διέδωσα
ὅτι εἶνε στοιχειωμένο... θ' ἀρχίσω μάλιστα νὰ πετῶ καὶ πέτραις
διὰ νὰ τὸ πιστεύσῃ ὁ κόσμος ἀκόμη καλλίτερα.

ΣΟΦΙΑ. Μὴν κάμνης ἀνοησίαις καὶ σέ πιάσουν, διότι ὅλος ὁ
κόσμος δὲν πιστεύει ἔς τὰ στειχεῖά, καὶ ἂν κανεὶς ξεύρῃ, ὅτι
δὲν εἶνε ἑνοικιασμένο καὶ μᾶς πάρῃ μυρωδιά, συλλογίσου τί σού-
σουρο θὰ γείνηται...

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Τότε νὰ σκεφθοῦμε πῶς θὰ κάμουμε...

ΣΟΦΙΑ καθημένη. Ἐλα, κάθησε νὰ σκεφθοῦμε...

ΦΙΛΙΠΠΟΣ γονυπετῶν πρὸ αὐτῆς. Λέγε σέ ἀκούω...

ΣΟΦΙΑ. Πρῶτ' ἀπ' ὅλα...

Ἐξακολουθεῖ ὁμιλοῦσα χαμηλοφώνως.

ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

Οἱ ἄνωτέρω, ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ καὶ εἶτα ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Ἀπάντεχα, μὰ ἐν εἶδα κανεῖνε.... [Βλέπουσα τὸν Φίλιππον καὶ τὴν Σοφίαν]. Οὐγοῦ!... ἴντα γλέπω; Ὁ Φιλιππῆς ἔς τὰ γόνατα τῆς Σοφουλῆως;... Ἀχ ποῦ εἴστενε, Μισσέρ Τζαννῆ, νὰ ὀδέτενε.. τσα! ἴντα θὰ ὀδέτενε... Ἀχ... ἀνεγάλλιασα!... [Διευθυνμένη πρὸς τὸ γρῆφτον καὶ καλοῦσα τὸν Μισσέρ Τζαννῆ ταπεινῇ τῇ φωνῇ]. Μισσέρ Τζαννῆ Μισσέρ Τζαννῆ... ὀχονοῦς ἐλάστενε....

ΣΟΦΙΑ θωπεύουσα τὸν Φίλιππον. Μὴ μὲ κυττάζης...

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ἀσπαζόμενος τὴν χεῖρα της. Σ' ἀγαπῶ...

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ σύρουσα αὐτὸν ἐκ τῆς χειρὸς. Ἐλάστενε...

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ εἰσερχόμενος. Λουληῶ μου...

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Δῆτενε, ὀδέτενε... τσιὶ ἂν μπορεῖτενε ἀγαπήσετέν τινε πειά...

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Λουληῶ μου. σπαρτάρα μου... ἡσύχασε, Λουλήτσα μου...

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ ἐκπληκτος. Ἰντα; τσαὶ ἐν σᾶς πειράζει;

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Ἰντα νὰ μὲ πειράξῃ; ξέρω το...

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Ξέρεις το;

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Βέβαια.

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Μὴ ἐν τὴν ἀγαπᾶτε;

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Ποιάνανε;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Τῇ Σοφουλῆῳ...

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Ἦπιασέν τινε πάλι τὸ κακό...

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Μ' ἀγαπάτενε τὸ λοιπό; [Φέρουσα βιαίως τὴν χεῖρα εἰς τὸ μέτωπον] Οὐγοῦ!... Ἀγία μου Τριάδα, ἐκατάλαβά το...

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ ἐκπληκτος. Ἰντα ἑκατάλαβε;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Τὸ κάτω ἀπαρταμέντο... τὸ κλειδί ποῦ μοῦ γύρευεν ὁ Μισσέρ Φιλιππῆς...

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ ἐμβρόντητος. Ποιὸ κλειδί;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ τρέχουσα πρὸς τὸν Φίλιππον. Ἄ, Φιλιππάκη μου....

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ἐγερόμενος. Θεία μου...

ΦΟΦΙΑ ἀπομακρυνομένη. Φοβοῦμι, Φίλιππε...

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Ἦπιασέν τινε τὸ κακό, μὰ ἤπιασέν τινε... Ἰντά μελλέ σου, Λουλήτσα μου!...

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Ἐ μοῦ λές, χρουτέ μου γυιέ, μπᾶς τσ' ἤσουνε ἔς τὸ κάτω ἀπαρταμέντο;... ἴντα θέλες τὸ κλειδί;

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ ἔρυφως. Μὴν τὴν κοντρεστάρης, παιδί μου... Ἦφ'αν ποῦ φ'αν.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Ἡμουν, θεία μου...

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Πές μου, Σοφουληώ μου, 'ς τὸ σιὸρ Φιλιππῇ σου ἡγενεφες ἀπὸ τὸ παραθύρι;

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ *κρυφίως*. Μὴν τὴν κοντρεστάρης, κόρη μου... Ἦφ'αν ποῦ 'φ'αν!...

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Ἦές μου το χφυνη μου κόρη, τσαὶ ἐν φο-
βᾶσαι...

ΣΟΦΙΑ. Μὰ νὰ μὴν πῆτε τίποτε τῆς μητέρας...

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ *περιχαρῆς*. Ἀχ, Ἀἱ Γιάννη μου Βουδομάτη!...
τὰ 'νοιώσετενε, Μισσέρ Τζαννῇ;

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Ὁεσκε... ἐν ἡνοιωσα γρυῦ!...

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Ἐγὼ ἡνοιωσά τα!... ἄχ, Παναγίτσα μου,
εὐχαριστῶ σε... Μισσέρ Τζαννῇ, συμπάθειο σου, Μισσέρ Τζαννῇ...
ἐν τό θελα. . Οὐγού!... Τζαννῇ μου, ἡθάρρειομουν πῶς ἤκαμένε
σου τα ἐσένα τὰ γνεψίματα...

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Ἠθάρρειουσουν;... [*ἰδίᾳ μελαγχολικῶς*]. Τώρη
ποῦ 'νε καλὰ, ἴντα θὰ 'πῶ τοῦ ἐξοχώτατου ποῦ θὰ 'ρθῇ;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ *περιπτυσσομένη τὴν Σοφίαν*. Χρουσῇ μου κόρη... ἐν
τό θελα... συμπάθειο σου... Ἐτεῖς μοῦ λέγετενε γιὰ τὸ Φιλιππῇ,
τὰ ἡγὼ ἡ κατακαχόσορτη ἡθάρρειομουν, πῶς μοῦ λέγετενε γιὰ
τὸ πουλί μου τὸ Μισσέρ Τζαννῇ!..

ΑΜΜΙΑ *μειδιῶσα*. Ἀ. τώρα ἐννοῶ...

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Σιαθῇτενε, μὰ τὴ χάρι τοῦ Χριστοῦ, ἐν
νοιῶδω τίποτι...

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Αἱ, μὴν τὰ ξέρετενε τσαὶ οὔλα!...

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Τὰ μισὰ μαθές... 'πέστε μού τενε τὰ μισὰ!..

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Τώρη, παιδιὰ μου, ἐτεῖς ἀγαπιούστενε τσαὶ
ὁ πάης σου, Σοφουληώ μου, θε' ἄντρα μὲ ἄσπρα...

ΦΙΛΙΠΠΟΣ, ΣΟΦΙΑ *στένοντες*. Ἀχ... δυστυχῶς!...

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Μισσέρ Τζαννῇ, παιδιὰ ἐν ἔχουμενε...

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ *στένων*. Ἐν ἔχουμενε, ἄχ, ἐν ἔχουμενε, Λου-
λήτσα μου, τὸ ξέρεις...

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Ἐν ἐρχούστενε νὰ κάμωμεν ἕναν καλό;

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Τώρη πειὰ παιδιὰ; ἐν 'ντρεποῦστενε, Λου-
ληῶ;

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Καλέ, νὰ κάνουμε παιδί μας τὸ Φιλιππῇ...

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ *δισταζών*. Καλὸ ἦτανε, μὰ ξέρετενε πῶς ἐν
τὰ 'χουμε καὶ πολλὰ, καὶ τώρη 'ς τὰ γεράματα ἔχουμενε ἀνάγ-
καις... εἶνε ὁ ἐξοχώτατος, ἡ πόρτα ποῦ ἤσπασε...

ΑΜΜΙΑ ΛΟΥΛΑ. Σώνουνέ μας τὰ μισὰ... ἄς τοὺς δώκουμε
τ' ἄλλα μισὰ...

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ *εξανιστάμενος*. "Ετσε νάς ;... νά δώκουμενε τὰ μισά, σὰν νὰ ἦτανε φασούλια ;

ΦΙΛΗΠΠΟΣ. Μὴν τὴν κοντρεστάρης, θεϊέ μου.. Ἦφαν ποῦ ἴφαν ! . . .

ΣΟΦΙΑ. Ἦφαν ποῦ ἴφαν !

ΑΜΜΙΑ ΔΟΥΛΑ. Αἶ, ὅς τοὺς δώκουμε τὸ ἓνα κάρτο...

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ. Μὰ ἐ θὰ ψωμοζητήσουμενε ;

ΑΜΜΙΑ ΔΟΥΛΑ. Σωπάστενε τσ' ἐσεῖς τώρη ποῦ θὰ ψωμοζητήσουμενε... Πηγαίνετε πιταγοῦ νὰ ἐτοιμασθῆτενε, γιατί ὁ Φιλίππης ἐν ἔχει ἄλλους γονειοὺς ἀπὸ μᾶς, τσ' ἐμεῖς πρέπει νὰ κά-
νουμε τὴν προξενειά ..

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ *ἰδίᾳ*. "Ηπιασέν τηνε πάλι τὸ κακὸ... τσ' αὐτὴ τῇ φορὰ εἶν' σκληρό, γιατί σκορπάει τὸ ἔχει μου...

ΑΜΜΙΑ ΔΟΥΛΑ *περιπτυσσομένη τὴν Σοφίαν*. Ἐπικρανά σε, χρουσῆ μου κόρη· μὰ ἐ σὲ κόβγει. . θ' ἀνεγαλλιάσης κοντά μου...

ΣΟΦΙΑ. Ἄ, κυρία μου... πῶς θὰ σᾶς ἀνταποδώσω ποτὲ τὴν τόσην σας καλωσύνην...

ΑΜΜΙΑ ΔΟΥΛΑ *ἀσπαζομένη αὐτήν*. Καλέ, ἴντα, Κυρία μου ; Τώρη πειὰ εἶμαι ἄμμια σου.

ΜΙΣΣΕΡ ΤΖΑΝΝΗΣ *ἄδων*.

Μὰ νὰ σᾶς χαρῶ.

*γιατ' πέτε μου τσ' ἐμένα,
ποῦς τὰ φταίει ὅλ' αὐτά,
δὲν μπορῶ νὰ ροιώσω σκρᾶ...*

*γιατὶ σὰν πολὺ
τὰ γλέπω μπερδεμμένα
ὅντις θέτες ὀχνοὺς
νὰ σᾶς δώκω καὶ παρᾶ !*

ΑΜΜΙΑ ΔΟΥΛΑ *ὁμοίως*.

*"Αχ Μισσὲρ Τζαννῇ,
μὴν τὰ πολυγυρεύης
ὅλοι φταῖμε τσαὶ καρεῖς
ἐν εἶνε ὦρα νὰ σ' τὰ ἴπῶ...
Τώρη μοραχά,
νὰ μὴ μᾶς τὰ μπερδεύης
σώρει σου νὰ ξέρης πειὰ
ἴντα μόδος σ' ἀγαπῶ...*

ΠΑΝΤΕΣ ἐν χορῇ.

Κ' ἔτσι μὲ καλὸ
καὶ μὲ χαρὰ μεγάλη.
πᾶμε γιὰ τὴν παντρεία
κι' ὁ χορὸς καλὰ κρατεῖ....
Κάτω στὸ γιαλὸ,
κάτω 'ς τὸ περιγιάλι,
'πλέναν Χιώτισσαις, κορτή,
νεραντζούλα φοντωτή ! ..

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Α. ΚΟΡΟΜΗΛΑΣ

Τῇ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΔΙ ΤΡΑΓΩΔΩΙ

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝῃ ΒΕΡΩΝῃ,

ἩΣ τέχνης πρωτογέννητη μεγάλη θυγάτηρ,
Τοῦ Βυζαντίου ζηλευτὴ παρθένα τιμημένη.
Ποῦ τὸν μεγάλον Σοφοκλῆ τὸν θεωρεῖς πατέρα,
Καὶ τὴν Ἑλλάδα μάνα σου πολυαγαπημένη.

"Αν ζοῦσες εἰς τοῦ Περικλῆ τὰ δοξασμένα χρόνια
Ποῦ 'προσκυνοῦσαν γιὰ Θεὸ τὴν θεία τέχνη μόνη.
Τὸ ἄγαλμά σου θάδστηναν νὰ σὲ τιμοῦν αἰώνια
Κ' ἐν ὄνομα μὲ θαυμασμὸ θὰ 'πρόφεραν: «Βε ρ ὠ ν η»

ΑΘ. ΜΑΡΙΚΟΣ ἑθνοποιός